

Prejudiciālais jautājums

Vai regula par antidempinga maksājuma piemērošanu, kuru Eiropas Komisija pieņēmusi tādas procedūras ietvaros, kas īstenta atbilstoši Padomes 1995. gada 22. decembra Regulai (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis⁽¹⁾, ir spēkā neesoša, ņemot vērā to, ka Komisija šo regulu ir pieņēmusi, pamatojoties uz normālo vērtību, kas noteikta, par pamatu ņemot "citu samērīgu bāzi" (šajā gadījumā cenu, kāda Kopienā ir faktiski samaksāta vai ir maksājama par līdzīgu preci), neveicot papildu pārbaudi, lai noskaidrotu normālo vērtību, pēc tam, kad valstī, kuru Komisija sākotnēji bija atzinusi par analogo valsti, tā bija vērsusies pie diviem uzņēmumiem — viens no kuriem vispār neatsaucās un otrs, lai gan sākotnēji piekrita sadarboties, tomēr vēlāk neatbildēja uz tam nosūtītās anketas jautājumiem — un attiecīgie lietas dalībnieki bija vērsuši Komisijas uzmanību uz vēl vienu iespējamo analogo valsti?

⁽¹⁾ OV L 56, 1. lpp.

**Prasība, kas celta 2010. gada 7. jūlijā — Eiropas Komisija/
Polijas Republika**

(Lieta C-341/10)

(2010/C 260/08)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Enegren un L. Habiak)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepienācīgi un nepilnīgi transponējot Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvas 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības⁽¹⁾, 3. panta 1. punkta d)–h) apakšpunktu un 9. pantu, Polijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 16. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2000/43/EK materiālās piemērošanas joma attiecas uz vairākām direktīvas 3. panta 1. punktā minētām jomām. Saskaņā ar direktīvas 16. pantu dalībvalstīm ir jāpieņem tiesību akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības visās šajās jomās (vai jānodrošina, ka darba devēji un darba ņēmēji veic visus šos vajadzīgos pasākumus), un par to jāinformē Eiropas Komisija. Komisija uzskata, ka līdz šim Polijas Republika šo pienākumu ir izpildījusi tikai daļēji. Šīs prasības ietvaros Komisija norāda uz to, ka Polijas Republika nav pienācīgi un pilnīgi transponējusi direktīvu šādās jomās: dalība un iesaistīšanās kādā strādnieku vai darbinieku organizācijā vai jebkurā organizācijā, kuras biedri darbojas konkrētā profesijā, tostarp šādu organizāciju piešķirtie pabalsti; sociālā aizsardzība, to skaitā sociālais nodrošinājums un veselības aprūpe; sociālās priekšrocības; izglītība; piekļuve precēm un pakalpojumiem, kas ir pieejami sabiedrībai, un to piegāde, tostarp dzīvokļu apgāde (direktīvas 3. panta 1. punkta d)–h) apakšpunkts). Komisija noraida Polijas iestāžu izteikumus par to, ka direktīvas transponēšana šajās darbības sfērās ir nodrošināta saskaņā ar Polijas Republikas Konstitūcijas noteikumiem un likumiem, kā arī starptautisko tiesību līgumiem, uz kuriem tika norādīts pirmstiesas procedūras laikā.

Eiropas Komisija tāpat norāda, ka Polijas Republika nav pienācīgi un pilnīgi transponējusi Direktīvas 2000/43/EK 9. pantu savās valsts tiesībās. Šī norma, saskaņā ar kuru ir jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai pasargātu personas no nelabvēlīgas attieksmes vai negatīvām sekām, kas ir reakcija uz sūdzību vai tiesas procesiem, kuri vērsti uz to, lai tiktu piemērots vienādas attieksmes princips, attiecas uz visām personām un visām situācijām, kas ietilpst direktīvas piemērošanas jomā. Līdzšinējās Polijas iestāžu pieņemtajās normās šāda veida pasākumi pastāv tikai attiecībā uz darba ņēmējiem un attiecībām, kuras izriet no darba līguma.

⁽¹⁾ OV L 180, 22. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 19. jūlijā iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itālija) — Duomo Gpa Srl/Comune di Regionale Banzate

(Lieta C-357/10)

(2010/C 260/09)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia